

i forskellige tempi, især når der er tale om lovgivning på forskellige ministeriers områder.

Jeg har godt set, at falckredderne mener, at der kan opstå uro på deres arbejdsplads i forbindelse med afskaffelsen af eksklusivaftalerne. Det forstår jeg nu slet ikke hvorfor de mener. Hvis vi ser på resten af arbejdsmarkedet, som udgør 90 pct., er der ro, så hvorfor skulle der pludselig blive uro, fordi man ikke længere kan tvinge nogen til at være medlem af en bestemt fagforening?

Med hensyn til begrænsningen i arbejdsgiversnes ret til at ansætte og afskedige folk kan jeg da bekræfte, at der jo i lovforslaget ligger en begrænsning i arbejdsgiverens ret til at afskedige og ansætte, nemlig den begrænsning, der følger af den her grundrettighed, som jeg kalder den, altså en begrænsning, der skyldes hensynet til den personlige frihed hos den enkelte medarbejder.

Jeg vil også godt sige, at det forekommer mig fuldstændig forbausende, at der kan være tvivl om, at det er Folketinget, der sætter de ydre grænser for, hvad der skal kunne aftales. Det gælder på det her område som på alle mulige andre områder. Folketinget bestemmer naturligvis, inden for hvilke rammer det skal være muligt at indgå aftaler.

Med hensyn til hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål om, hvem der sørger for, at de uorganiserede ikke underminerer de organiserede: Jamen det gør da forhåbentlig fagforeningerne ved at sørge for at skabe overenskomster på de forskellige områder. Det er det, de er der for.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Skal jeg forstå Venstres ordfører derhen, at han trak i land, sådan så man regner med, at man efterfølgende, når man har fået ordnet det med eksklusivaftalerne – hvis det lykkes at forhandle noget igennem på et senere tidspunkt om at få dem fjernet – vil tage fat på at fjerne konfliktretten? Jeg forstod det sådan, at Venstres ordfører trak i land i forhold til sit første udsagn.

Så er det jo også slående, at med hensyn til eksklusivaftaler i forhold til advokater, læger, tandlæger osv. bliver der argumenteret med, at de er med til at sikre kvaliteten af arbejdet. Men på det her område har man ikke helt den samme respekt for det arbejde, der bliver lavet, for det er ikke folk, der er helt så højt på strå.

Det arbejde, de udfører, kræver en mindst lige så høj grad af kvalitet, og ikke mindst fag-

foreningerne er med til at sikre kvaliteten gennem indsatsen for efteruddannelse og ordentlige arbejdsforhold. Hvad med kvaliteten inden for f.eks. frisørfaget, byggebranchen og rengøringsområdet, betyder det ikke en pind?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Debatten i dag udmærker sig ved, at Venstres ordfører overhovedet ikke svarer på de stillede spørgsmål. Det skal man ikke forvente sig.

Man har ingen eksempler på det, man påstår i avisen, at der er folk, der er blevet fyret, fordi de ikke vil være medlem af en bestemt fagforening. Det er jo slet ikke det, det her handler om. Det handler om retten til at indgå nogle frivillige aftaler.

Hvem har egentlig inspireret Venstre til at komme med det her – et højt profileret forslag? Er det Dansk Arbejdsgiverforening? Er det Dansk Industri? Hvordan har de det med det? Hvem er det, der presser på ude i erhvervslivet for, at man skal lave sådan nogle forslag som det her?

Hr. Freddy Dam siger, at der er 220.000 mennesker i Danmark, der har fået begrænset deres muligheder, fordi de har lavet en frivillig aftale, der sikrer dem ordentlige løn-, pensions- og arbejdsforhold; at det er en begrænsning af deres muligheder. Det er da tværtimod en sikring af, at de kan leve under ordnede forhold, som vel også hr. Freddy Dam ønsker det.

Til slut har statsministeren jo her i Folketingets spørgetid fortalt mig, at grunden til, at man ikke på advokatområdet, lægeområdet osv. kan ophæve eksklusivbestemmelserne, er, at man ikke ønsker kvaksalvere – og jeg kunne tilføje: klamphuggere – på de her områder. Men det vil man altså godt, når det drejer sig om smeden, mureren og tømreren. Er det ikke hykleri?

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg synes, hr. Freddy Dam skal gøre Tinget den ære at uddybe sine synspunkter om, hvad afgørende samfundshensyn er.

Det er altså ikke noget problem for hr. Freddy Dam at fjerne en eksklusivbestemmelse hos de falckreddere, der kører syge mennesker på sygehusene, og som står for en del af vort akutberedskab. Men hr. Freddy Dam er ikke i stand til – fordi det så er en anden minister, er forklaringen – at tilkendegive, hvornår og hvordan et tilsva-